

info vår 2019

Halebiting

Halebiting er et frustrerende problem, som i verste fall går ut over velferd og tilvekst, samt resulterer i en stigende dødelighet og flere kasseringer ved slakting. Dersom man er heldigere og raskt klarer å bremse utbruddet, står man i beste fall igjen med sår-griser som skal heles før de kan transporteres. Uansett graden av halebiting, er det et tema som med rette er i fokus hos Mattilsynet og hos offentligheten. Heldigvis er det også et emne som ikke nødvendigvis er innviklet å løse.

Som kjent utløses halebiting som regel av en eller flere stressfaktorer. Faktorene kan variere fra besetning til besetning, men noen av de mest vanlig utløsende faktorer er:

- Belegningsgrad
- Spise-/drikkeplasser
- Trekk
- Feilinnstilt ventilasjon
- Magesår
- Toksiner i fôret
- Dårlig hygiene i fôranlegget
- Dårlig hygiene i vannrørene
- Ustabil helsenivå

Det kan være vanskelig å optimere samtlige punkter på én gang. Man bør være klar over at griser som allerede er belastet av én faktor, potensielt kun tåler minimale stresspåvirkninger fra andre faktorer før halebiting utløses. Vær derfor særlig bevisst på verdien av løpende ventilasjonssjekk, slaktehusundersøkelser, toksinundersøkelser, kontroll av hygiene samt løpende diagnostiske undersøkelser. Ved å holde fokus på disse faktorene kan man komme langt i forebyggingen av halebittingsutbrudd, og dermed forbedre velferden og spare penger.

Avvenning

Avvenning av smågrisene er et tema som krever fokus og omhu, uansett om det blir gitt zink eller ei. Det kreves fokus både på de besetninger som vanligvis opplever lett avvenning og på besetninger med tendens til en mer vanskelig avvenningsprosess. Grisenes forutsetninger kan nemlig være forskjellig fra avvenning til avvenning, alt avhengig av smittepress, helsestatus (spesielt knyttet til virussykdommer), størrelse, fôrkvalitet, osv.

Det første skrittet mot en grundig avvenning er selvfølgelig å sikre et høyt nivå på grisenes helse i fødebingen. Deretter er det altavgjørende at man vet nøyaktig hvilken eller hvilke diagnoser man arbeider med i avvenningsperioden. Er det kun E. coli eller er det andre smittestoffer som sjenerer grisene? Og hvilken type E. coli er det? Sistnevnte har stor betydning for hvordan problemstillingen bør angripes.

Antall fødte griser

I mange besetninger blir det født et godt antall griser av god størrelse og kvalitet. Dessverre erfarer vi at enkelte besetninger faller gjennom og gjennomgående har for få fødte griser. I den forbindelse skal purkene vurderes fra flere vinkler, men førstyringen i fødebingen og purkenes generelle helse er opplagte steder å starte.

I mange av fødebingene opplever vi at purkene melker utrolig godt. Det er selvsagt veldig bra og resulterer i meget trivelige og store griser. Dessverre blir ikke alltid fôrmengden tilpasset purkenes melkeevne, og i disse tilfellene kan purkene komme i negativ

energibalanse – altså at de bruker mer energi enn de tar opp. I så fall vil man se at purkene begynner å gå ned i vekt, men den mest alvorlige konsekvensen ses først ved neste laktasjon. Purker i negativ energibalanse frigir nemlig færre egg, noe som resulterer i et lavere antall fostre og dermed på sikt et lavere antall fødte griser. Sørg derfor for at fôrstyrken reguleres korrekt opp, i takt med at purkene melker mer.

Purkenes generelle helse må også tas i betraktning. Blodprøver, avføringsprøver og spesielt slaktehusundersøkelser kan være nyttige redskap til å identifisere årsaken til problemet. Magesår er en relativt vanlig årsak til for få fødte griser, og i den forbindelse vil løpende slakthusundersøkelser være et godt forebyggende tiltak.

Norsk nyhetsbrev

I tiden fremover vil de norske kundene våre få et nyhetsbrev på norsk som er spesielt tilpasset til dem. Derfor vil de norske kundene vår ikke lenger motta månedlige nyhetsbrev på dansk/engelsk.

Ønsker man å fortsette å motta nyhetsbrev på dansk eller engelsk så kan man angående dette enten kontakte kontoret, eller melde seg til nyhetsbrevene på hjemmesiden vår.

